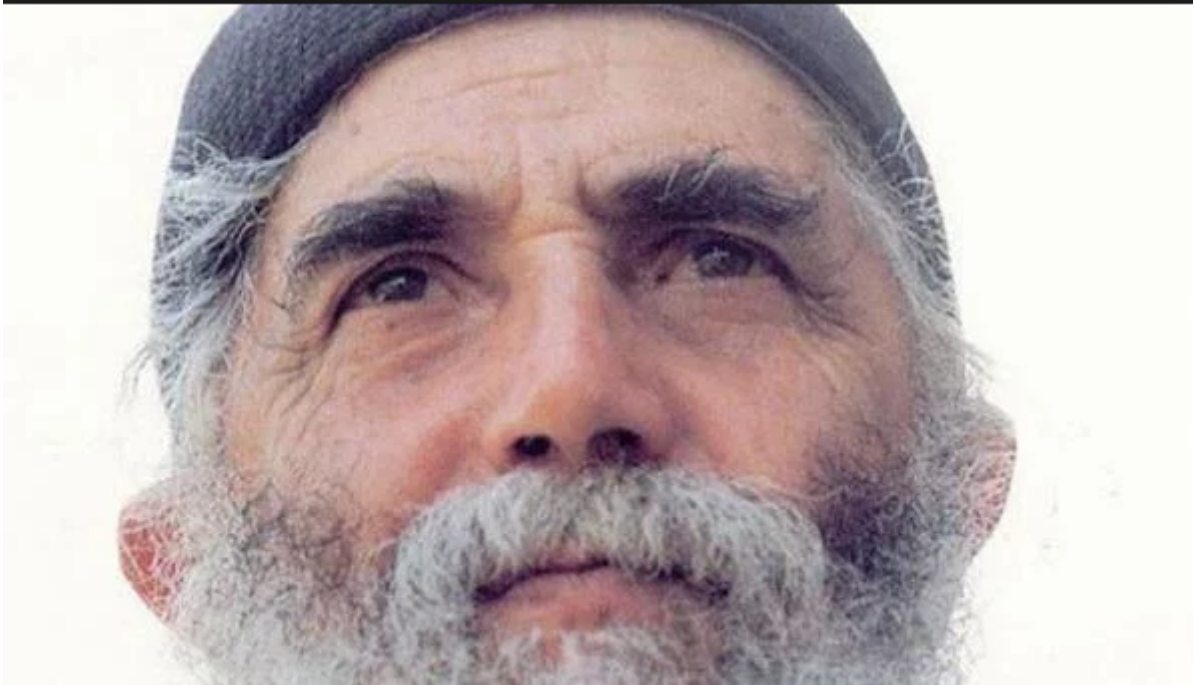

Γέροντα, τη βασκανία την παραδέχεται η Εκκλησία;

/ [Γνώμες](#)

Η ζήλεια, όταν έχει κακότητα, μπορεί να κάνει ζημιά. Αυτή είναι η βασκανία· είναι μια δαιμονική ενέργεια.

- Γέροντα, τη βασκανία την παραδέχεται η Εκκλησία;
- Ναι, υπάρχει και ειδική ευχή (Ο Γέροντας τόνιζε πως μόνο ο ιερέας μπορεί να διαβάζει την ευχή για βασκανία). Όταν κανείς λέει κάτι με φθόνο, τότε πιάνει το «μάτι».
- Πολλοί, Γέροντα, ζητούν «ματάκια» για τα μωρά, για να μην τα ματιάζουν. Κάνει να φορούν τέτοια;
- Όχι, δεν κάνει. Να λέτε στις μητέρες σταυρό να τα φορούν.
- Γέροντα, αν κανείς επαινέσει ένα ωραίο έργο, και αυτοί που το έφτιαξαν δεχθούν τον έπαινο με υπερήφανο λογισμό και γίνει ζημιά, αυτό είναι βασκανία;

- Αυτό δεν είναι βασκανία. Σ' αυτήν την περίπτωση λειτουργούν οι πνευματικοί νόμοι. Παίρνει τη Χάρη Του ο Θεός από τον άνθρωπο, και τότε γίνεται ζημιά. Βασκανία υπάρχει σε σπάνιες περιπτώσεις. Ιδίως οι άνθρωποι που έχουν ζήλεια και κακότητα - λίγοι είναι τέτοιοι - αυτοί είναι που ματιάζουν. Μια γυναίκα λ.χ. βλέπει ένα παιδάκι χαριτωμένο με την μάνα του και λέει με κακότητα: «Γιατί να μην το είχα εγώ αυτό το παιδί; Γιατί να το δώσει ο Θεός σ' αυτή;» Τότε το παιδάκι εκείνο μπορεί να πάθει ζημιά- να μην κοιμάται, να κλαίει, να ταλαιπωρείται, γιατί εκείνη το είπε με μια κακότητα. Και αν αρρώσταινε και πέθαινε το παιδί, θα ένιωθε χαρά μέσα της. Άλλος βλέπει ένα μοσχαράκι, το λαχταρά, και αμέσως εκείνο ψοφάει.

Πολλές φορές όμως μπορεί να ταλαιπωρείται το παιδί και να φταίει η ίδια η μάνα. Μπορεί δηλαδή η μάνα να είδε καμιά φορά κανένα αδύνατο παιδάκι και να είπε: «Τί είναι αυτό; Τί σκελετωμένο παιδί!» Να καμάρωνε το δικό της και να κατηγορήσε το ξένο. Και αυτό που είπε με κακία για το ξένο παιδί, πιάνει στο παιδί της. Μετά το παιδί ταλαιπωρείται εξ αιτίας της μάνας, χωρίς να φταίει. Λειώνει-λειώνει το καημένο, για να τιμωρηθεί η μάνα και να καταλάβει το σφάλμα της. Τότε φυσικά το παιδί θα πάει μάρτυρας! Τα κρίματα του Θεού είναι άβυσσος.

(Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου Λόγοι Α΄, Με πόνο και αγάπη για το σύγχρονο άνθρωπο, Ιερόν Ησυχαστήριον «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος» Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1998,σ. 109).